

Íme, az ember! Íme, Isten megváltó Fia!

Kedves Testvéreim! Nagypénteken szenvedett és halt kínhalált értünk Jézus Krisztus. Ugyanekkor, ugyanezzel, Nagypénteken, a kereszten győzte le Urunk az ördög hatalmát, és nyitotta meg nekünk az örök élet reménységét. A kereszten ér össze a föld és a menny. A kereszten összspontusul *minden*, ami igazán fontos a mi életünkben. A kereszten adott Jézus Urunk nekünk esélyt a belépésre Isten Országába.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig,
a keresztfán szenvedett haláláig.

Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engem?
Miért van távol segítségem, nem éri el kiáltásom?
Gonoszok serege vett körül,
átszúrták kezemet és lábamat.
Megosztóznak ruháimon,
köntösömrre sorsot vetnek.

De te, Uram, ne légy távol tőlem,
Erősségem, siess segítségemre!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig,
a keresztfán szenvedett haláláig.

Imádkozzunk.

Istenünk! Te akartad, hogy egyszülött Fiad vállalja értünk a keresztyötrelmeit. Add nekünk kegyelmedet, hogy tetszésed szerint emlékezzünk szenvedéséről, és így megszabaduljunk vétkeinktől és az örök haláltól, az Úr Jézus Krisztus által, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallgassuk meg az egyházunk által az igehirdetés alapjául kijelölt mai igét, ahogyan megírva találjuk a János szerinti evangélium 19. fejezetének az elsőtől a 7. verseiben a következőképpen: Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megkorbácsoltatta. A katonák tövisből koronát fontak, a fejére tették, és bíbor ruhát adtak rá; odajárultak hozzá, és ezt mondták: Üdvöz légy, zsidók királya! – és arcul ütötték. Pilátus ismét kiment, és így szólt hozzájuk: Íme, kihozom őt nektek. Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne. Ekkor kijött Jézus, rajta volt a töviskorona és a bíbor ruha. Pilátus így szólt hozzájuk: Íme, az ember! Amint meglátták Jézust a főpapok és a szolgák, így kiáltoztak: Feszítsd meg, feszítsd meg! Pilátus pedig ezt mondta nekik: Vegyétek át ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnösnek. A zsidók így válaszoltak neki: Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát.

Kedves Testvéreim!

„Ünnep van ma – mert a mi Urunkat keresztre feszítették. A keresztet – szégyennek és büntetésnek szánták. Jézus keresztje azonban – dicsőség és tisztelet. A kereszt üdvösségünk kezdete, végtelen javak záloga. A kereszt által lett mennyországgá a föld. A kereszttel ledőltek a bálványok. A sátán uralma véget ért. Nem élünk többé egyedülletben – mert megtaláltuk a jegyest. A kereszt által családtagok lettünk.” (Aranyászú Szent János) „Mert Krisztus azért halt meg és azért kelt életre, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék.” (Róm 14,9)

„Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődünk vele. ... Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket – bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött – hogy nekünk békességünk legyen. Az ő sebei árán gyógyultunk meg. ... Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.” (Ézs 53,3.5.7)

A szájakat, amelyeket ő formált – most arra használják, hogy őt gúnyolják. A kezeket – hogy őt pofozzák. A „híres” emberi ész – hogy ő felette mondjon ítéletet. Ki ver itt meg kit? Ki győz itt kin? A kínzások eszközei nem válnak-e Krisztus fegyvereivé, amelyekkel minket véd meg – mindörökre? Jézus bíbor gúny-palástja nem válik-e a védő-köpenyünké, amely a mi bűneinket takarja el, és szünteti meg?

Jézus csendben van. Tényleg csendben van Jézus? Nekünk sem beszédes az, ahogyan ott áll – értünk meggyötörve és megkínózva? Hozzánk sem kiált Jézus csendje?

Jézus szálnalmas lesz. Tényleg szálnalmas lesz Jézus? *Kicsoda* lesz itt a szálnalmas?
– Ez itt a kérdés! Jézus?? Pilátus? A főpapok? A szolgálók? Kedves Testvéreim: *mi magunk* vagyunk a szálnalmasok – ha nem ismerjük fel azt, ami Nagypénteken *valóban* történt.

Íme, az ember! Valóban? Csak??? – Íme, a testté lett ige! Íme, Isten egyszülött Fia! Íme, a mi megváltásunk!

Az igeszakaszunk vége a vád: „Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát.” (Jn 19,7b) Vádolja-e Jézust ez a vád? Kit vádol ez a vád, amellyel – az Isten iránti látszólagos tiszteletből – halálra ítélik az Istennek egyszülött Fiát? Annak az Istennek, aki Izraelt, mint édes fiát hozta ki Egyiptomból – annak az Istennek, aki azért jelenti ki magát Jézusban, hogy szétszórt fiait újra egybegyűjtse – és annak az Istennek, aki a zsoltár szövegében ezt mondta: ti magatok is „istenek vagytok, a Felséges fiai mindnyájan” (Zsolt 86,6). Kedves Testvéreim! *Minket* vádol ez a vád. A mi hitetlenségüket jeleníti meg. Mégis – kihozatunk a fogság házából. Mégis – újra egybegyűjtetünk. Mégis – a Felséges fiaivá válunk.

Hogyan hozattattunk ki a fogság házából? *Mi által* gyűjtettünk mi újra egybe? *Egészen pontosan mikor* váltunk a Felséges fiaivá? Nagypénteken. Urunk kinszenvedése és kereszthalála által. Ezért *van* ünnep ma. Ezért *lehet* ünnep a Nagypéntek. Ezért *kell*, hogy a Nagypéntek ünnep legyen.

2023. április 7; Nagypéntek video áhítat, (*Csermely Péter*)

Nagypéntek nem a halál győzelmének, hanem a feltámadás reménységének az ünnepe. Urunk az ő kereszthalálával a számunkra nyitotta meg az utat az örök élet felé. Tetelestai: Elvégeztetett. Halleluja! Ámen.

Imádkozzunk.

Megváltó Krisztusunk!

Megrendülten állunk Urunk, a Te életet adó áldozatod előtt.

Pilátus sejtí. A főpapok és szolgálók tagadják. Mi pedig *hittel és teljes bizonyossággal valljuk*, hogy Te vagy az Isten Egyszülött Fia, aki lejött a földre, hogy megváltson bennünket.

Olyan érdemtelenül kaptuk mindezt, és olyan törpék vagyunk arra, hogy a Te ajándékból bármit is továbbadjunk másoknak.

Hozzád fordulunk mégis.

Adj nekünk Urunk látást, hogy lássunk mindig Téged a Te valóságodban.

Adj nekünk Urunk hallást, hogy halljuk a Te hozzánk kiáltó, hívó hangodat – akkor is, ha a „Feszítsd meg!”-ek akármekkora zaja is vesz minket körül.

Adj nekünk Urunk, engedelmes szívet, hogy Téged kövessünk – egész életünkben.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,

ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

és ne vígy minket kísértésbe,

de szabadíts meg a gonosztól;

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül fogadjátok az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.